

ПЖТЕКА

СЕДМИЧЕНЪ ВЕСТНИКЪ ЗА ДЕЦА И ЮНОШИ

ГОДИНА

IV

ГОДИШЕНЪ АБОНАМЕНТЪ . 60 ЛВ.
ЗА ПОЛОВИНЪ ГОДИНА . 30 ЛВ.
ЗА ЧУЖБИНА . 50 ЛВ.

ОТДЪЛЕНЪ БРОЙ 2 ЛВ.

Одобренъ и препоръчанъ отъ Министерството на Народното Просвѣщение съ № 19263 отъ 16 юний 1933 г.

РЕДАКТОРЪ: ПЕТКО СТОЯНОВЪ

РЕДАКЦИЯ И АДМИНИСТРАЦИЯ
ЦАРИЦА ИОАННА № 18

Пощ. чекова сметка № 1328

БРОЙ

3

ЛЕТЯЩИЯТЪ КОВЧЕГЪ

Азъ съмъ единичниятъ синъ на богатъ търговецъ въ Сюрать. Скоро следъ смъртта му разпилѣхъ въ гуляи съ приятели, голѣмитъ богатства, които бѣ оставилъ. Веднажъ на масата ми случайно попадна единъ чужденецъ, който отиваше задъ Серендибскитѣ острови. Заговори се за различни приключения при пжтуване.

— Бихъ прекошилъ свѣта, — пошегувахъ се азъ, — но ако съмъ сигуренъ, че нѣма да ямамъ лоши срѣщи.

Всички се изсмѣха, но чужденецътъ ми каза:

— Господарю Малекъ, ако наистина искашъ да пжтувашъ, но се боишъ отъ срѣщи съ лоши хора, азъ ще ти покажа едно срѣдство, съ което безпрепятствено ще минавашъ отъ царство въ царство.

Помислихъ, че и той се шегува. Но следъ обѣда той ме взе на страна, за да ми каже, че на другия день ще дойде у дома и ще ми покаже една особена вещь.

— Това е една още недовършена машина. Прати утре единъ отъ робитѣ си да доведе единъ дърводѣлецъ.

Дърводѣлецътъ трѣбваше да изкове единъ ковчегъ шестъ стѣпки дълъгъ и четири широкъ. Въ това време чужденецътъ приготви много витла и пружини. На другия день той нагласи пружинитѣ въ ковчега, покри го съ персийски килимъ и го изнесе на полето, де останяхме сами.

— Не искамъ други да видятъ това.

Чудѣхъ се какво ще прави съ ковчега, а той седна въ него. И почти въ сжщото време ковчегътъ се издигна въ въздуха съ невѣроятна бързина и се отдалечи отъ мене. Следъ малко се върна на земята въ краката ми. Не можахъ да намѣря думи да изразя удивлението си отъ това чудо.

— Ето ти, — рече чужденецътъ, слизайки отъ машината, — една кола и доста приятна бърза, и ти ще се увѣришъ, че съ нея не те заплашва опасностъ да бѣдешъ ограбенъ по пътя. Това е срѣдството, което ти препоръчвахъ. Вземи машината и пжтувай дѣто ти е воля. Не смѣтай, че има магия. Нѣма нужда нито отъ нѣкакви магически думи, нито отъ талисманъ, за да може тоя ковчегъ да плува като птица. Всичко това почива на опити отъ механиката и азъ мога да ти направя още много такива ма-

шини не по-лоши отъ тая.

Благодарихъ му и му дадохъ една кесия пълна съ секини.

После той ме научи какъ да си служа съ пружинитѣ и да направлявамъ машината.

Една нощъ изкарахъ скрития въ моята стая ковчегъ, взехъ си малко храна и паритѣ, колкото бѣха останали, влѣзохъ въ машината, натиснахъ пружинитѣ и избѣгахъ отъ Сюрать.

Летѣхъ цѣлата нощъ по-бързо отъ вѣтъра. Когато сутринта погледнахъ презъ една дупка надолу, видѣхъ само планини, пропасти, поля и една ужасна пустиня. Затова летѣхъ

още единъ день и една нощъ. На другия день сутринта бѣхъ надъ една гъста гора, а задъ нея, простнатъ въ равнината, се ширѣше единъ много хубавъ градъ. На стрѣмнината до него се издигаше величественъ дворецъ. Единъ селянинъ работѣше на полето. Слѣзохъ въ гората, скрихъ машината и отидохъ да го попитамъ за името на града.

Научихъ, че градътъ се казва Газна, столица на добрия царъ Бахаманъ: че Бахаманъ има дъщеря на име Ширинъ, която държи заключена въ тоя дворецъ, защото звездобройци-

тѣ предсказали, че мжжъ ще я измами. Мраморниятъ дворецъ бѣше обграденъ съ дълбокъ воденъ ровъ, съ желѣзна врата и обсаденъ отъ многобройна стража, която денонощно пази, а единствениятъ ключъ отъ двореца е въ ржцетѣ на царя, който идва тукъ да види дъщеря си. Ширинъ живѣе само съ нѣкогашната си бавачка и съ нѣколко робини.

Вечерта се върнахъ въ гората при своята машина, но не можахъ да заспя — не ми излизаше отъ главата затворената княгиня, която, струваше ми се, трѣбва да бѣде безъ дру-

го рѣдка хубавица. Любопитството ми се възбуди толкова, че безъ много да му мисля (като всѣки младъ човѣкъ), качихъ се на машината и полетѣхъ къмъ двореца на Ширинъ. Благодарение на тъмнината, азъ минахъ надъ главитѣ на стражата, слѣзохъ на покрива, дѣто оставихъ машината, и се мушнахъ презъ единъ отворенъ прозорецъ, който свѣтѣше.

Вжтре върху единъ плюшенъ диванъ легеше девойка, чиято красота ме ослѣпи. Тя не можеше да бѣде друга, а самата Ширинъ! Доближихъ се, да я погледна отблизо. Но какъ може спокойно да се гледа такава красота? Азъ паднахъ на колѣне предъ нея и страстно цѣлунахъ ржкатай. Ширинъ се събуди и като ме видѣ толкова близко до себе си, извика:

— Махпейкъръ, на помощ! Какъ е влѣзълъ тоя човѣкъ въ стаята ми! Да не би ти да си му помогнала?

Докато бавачката се оправдаваше, азъ си стѣкмихъ отговоръ.

— Прекрасна княгиньо, — казахъ азъ, — нито Махпейкъръ, нито нѣкой другъ е виновенъ за моето присѣствие. Но не се плаши: азъ не съмъ ни крадецъ, ни лошъ човѣкъ. Азъ съмъ пророкъ Мохамедъ преобразенъ. Смилихъ се надъ твоя затворенъ животъ и ти нося свобода. Отсега те чака слава и щастие, тъй като азъ, пророкътъ, те избрахъ за моя жена.

Женитѣ, като всички жени, скоро повѣрваха на чудото.

Още преди да съмне, напуснахъ двореца съ машината, която оставихъ въ гората. После отидохъ на пазаря, купихъ си богати дрехи и добре напарфюмиранъ вечерта отидохъ при Ширинъ, която ме чакаше съ нетѣрпение.

Така продължи нѣколко дни.

А въ това време Ширинъ не могла да скрие тайната отъ опитното око на баща си. Той я разпиталъ за всичко и решилъ тая вечеръ да издебне пророка съ сабя въ ржка. Но случи се така, че тая нощъ имаше буря съ свѣткавици. Тѣкмо Ширинъ е трѣбвало да даде знакъ на баща си, че пророкътъ е вече тукъ, една свѣткавица блѣснала въ очитѣ на Бахаманъ. Това забъркало главата му и той падна съ молба за прошка въ краката ми...

На другия день царскиятъ съветъ вече знаеше, че самъ пророкътъ ще се сватосва съ царя.

Случиха се и други съвпадения, които дадоха вѣрдо-стойностъ на моето хитро хрумване. Първо, единъ отъ сановниците, който се бѣ усъмнилъ въ моя високъ произходъ, падна отъ коня и си счупи крака. После единъ съседенъ царъ обяви война на Бахаманъ, за дѣто той отказа ржката на Ширинъ, която вече бѣше обещана на мене. Но презъ нощта азъ влѣзохъ съ машината си въ лагера му и, безъ да ме усѣти нѣкой, го наранихъ тежко съ камѣкъ въ челото. Изхвърлихъ и цѣла торба камѣни върху войницитѣ, които спѣха наоколо. Войницитѣ се разбѣгаха съ викове:

— Спасявайте се както можете! Ние сме изгубени! Самъ пророкътъ воюва противъ насъ!

Тѣхниятъ царъ бѣ плененъ и азъ приехъ за мое чудото, за което той съ ужасъ разправяше.

Два дни следъ погребението му царъ Бахаманъ разпореди (Следва на 3 стр.)

Четете в-къ „Пжтека“